

Can Grau de Baix

Fogars de la Selva

Ubicació

Lloc/Adreça: Polígon 12 Parcel·la 70
Emplaçament Veïnat de Ramió
Alçada: 98

Coordenades:

Latitud: 41.71102
Longitud: 2.61119
UTM Est (X): 467654
UTM Nord (Y): 4617765

Classificació

Número de fitxa 08082 - 191
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Envaïda per la vegetació. Només queden algunes parets estructurals dempeus, el forn de pa i el pou
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08081A012000700000BQ
Fitxes associades:
[Roure de penjar el blat de moro](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 01/03/2022 - 14:16

Descripció

Can Grau de Baix és una casa situada en el veïnat de la vall de Ramió, construïda a recer del turó de la Bandera. Des de fa molts anys que està abandonada i en gran part ensorrada. L'accés es fa des de la façana de migdia de de la Rectoria de Ramió. Darrera la piscina, hi ha un camí que ressegueix la llera esquerra del torrent del Mas Masó, afluent de la Riera de Ramió. El que sembla un camí ben aviat es converteix en un estret corriol que transcorre entremig de la vegetació. No massa lluny, des de l'inici del camí, tot just una vuitantena de metres el corriol es perd i ens trobem al bell mig d'una feixa ben planera que topa amb un amuntegament de pedra. Només cal enfilar-se pel marge a mà dreta.

Les restes consisteixen en l'estructura d'una casa de planta rectangular, amb la façana principal orientada al nord-est. Tenia planta baixa, pis i golfes o sota teulada. La coberta era a doble vessant amb el carener perpendicular a la façana principal. Les restes amuntegades indiquen que la coberta era de teula àrab. El paredat general és de pedra i fang amb restes d'arrebossat de morter de calç en alguns trams dels murs, sobretot visible a l'interior de la casa.

Només es conserva un portal, situat a mà dreta de la façana, amb els muntants i arc escarser de maó i els golfos collats en el muntant. Aquesta entrada estaria relacionada amb alguna cort. L'entrada principal estaria situada més a l'esquerra, de la qual només se'n conserven parcialment els muntants, de maó. Aquesta entrada correspon amb la cuina, que té el forn de pa situat a mà esquerra mateix. Se'n conserva la boca emmarcada per pedra i la volta interior. El cendrer està colgat per la terra, tot i que és visible des de la façana de llevant. La solera del forn s'ha ensorrat.

A la part posterior de la casa, pels volts dels anys quaranta s'hi va construir un edifici annex amb parets de maó de gran alçada. A l'interior s'hi conserva una biga de fusta i un dels travessers del sostre. Probablement es tractés del paller. L'accés es feia per la façana de tramuntana. El seu estat de conservació actual és molt dolent i amenaça enfonsament.

Observacions:

A davant mateix de la casa hi ha un amuntegament de pedra amb un lleuger pendent, tal vegada per protegir la casa d'alguna torrentada, alhora que eixampla l'espai per poder voltar amb el carro o el bestiar. Al costat, aprofitant el marge, es conserva un muret de pedra seca amb tres graons també de pedra, molt ben conservats, que ressegueixen el camí original de carro i, al seu extrem, un pou construït, com a mínim la part visible, amb totxo. Les arrels que s'han filtrat al seu interior a la recerca d'humitat, han desestabilitzat el terreny. Caldria protegir amb una reixa o tancat el perímetre del pou pel perill real que suposa.

En direcció est, a tocar del camí vell d'anar a la casa, s'alça un roure majestuós on els propietaris hi penjaven a assecar les panotxes de blat de moro.

Història

L'única informació disponible sobre aquesta casa és la proporcionada en els censos parroquials de principis de segle XX. Entre 1905 i 1914 hi visqueren el matrimoni format per Pau Vilà i Bota i Maria Mustarós. Vivien amb ells la seva filla Antònia casada amb Joan Pimàs.

En el cens parroquial de 1918 fins a 1934 hi hauria viscut uns masovers, Josep Gamisans i Massaguer amb la seva esposa Àngela Bagot i Casellas que tenien cinc fills: Maria, Salvador, Josep, Joaquim i Lluís.

Entre 1945 i 1946 només hi viu la vídua i tres dels seus fills: Salvador, Josep i Lluís. Aquest darrer any potser comparteixen l'habitatge, o part d'aquest, amb una altra família formada per Josep Riera i Canaletas i Carme Bayés i Surós.

Després d'ells, els descendents de la primera família en conserven la propietat però la casa quedà abandonada i s'ha anat enfonsant amb el pas del temps.

Bibliografia

FUGAROLAS i MASÓ, Jaume i VILÀ i CAMPS, Josep (2007). *Fogars de La selva, temps ha*. Fogars de La Selva: Edició dels autors.

